

18 Αυγούστου 2016

Τα ψέματα της αλεπούς

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Τις αλεπούδες τις ξέρουμε βέβαια! Και θαυμάζουμε τη φουντωτή ουρά τους αλλά και την εξυπνάδα τους. Μόνο που καμιά φορά δεν τους βγαίνει σε καλό, ειδικά αν η εξυπνάδα τους γίνεται πονηριά. Έτσι ακριβώς την πάτησε και η κυρα-Αλέπω με τον κόκορα τον Κοκοράκη.

– Ε, κυρ Κοκοράκη, κατέβα να τα πούμε και λιγάκι. Μπα σε καλό σου ξαδερφάκι, σκαρφάλωσες στο πιο ψηλό κλαδί του δέντρου και δε σε φτάνω ούτε και σε βλέπω καλά καλά.

– Τι να κάνω Αλέπω μου, είπε ο κόκορας, που πράγματι είχε σκαρφαλώσει στο πιο ψηλό κλαδί της αγριαχλαδιάς μπροστά από τον φράχτη του σπιτιού!

– Υπάρχουν βλέπεις πολλά ζώα που θα ήθελαν την αφεντιά μου να την κάνουν ωραίο μεζέ για τα δόντια τους, γι' αυτό κι εγώ φυλάγομαι, και κάνω επιθεώρηση, βλέποντας από ψηλά ποιος πάει κι έρχεται σε τούτον τον δρόμο.

Ο κυρ Κοκοράκης τέντωσε το κόκκινο λειρί του και άνοιξε περήφανος τα πλουμιστά φτερά του!

– Κικιρίκου!

– Μπα σε καλό σου, ξάδερφε, δεν τα έμαθες τα νέα φαίνεται!

Η παμπόνηρη κυρα-Αλέπω πλησίασε πιο πολύ τον φράχτη του σπιτιού, άπλωσε τα μπροστινά της πόδια πάνω στον μαντρότοιχο και φώναξε με σιγουριά:

– Καλέ μου ξάδερφε, όλα τα ζώα μόλις χτες συμφώνησαν να γίνουν φίλοι και έκλεισαν ειρήνη μεταξύ τους. Μεγάλα νέα, δε συμφωνείς;

Όσο φώναζε η αλεπού, στην προσπάθειά της βέβαια να πείσει τον κόκορα να κατέβει από το δέντρο, για να γίνει δικός της μεζές, ο πετεινός μας τέντωνε και ξανατέντωνε το λαιμό του, κοιτώντας ανήσυχα γύρω-γύρω.

– Τι βλέπεις, βρε ξάδερφε, με τόσο ενδιαφέρον;

– Αλέπω μου, τίποτα σημαντικό, βλέπω ένα κοπάδι σκυλιά να έρχονται τρέχοντας κατά δω!

– Τότε πρέπει να φεύγω, είπε η αλεπού ανήσυχη και κατέβασε τα πόδια από τον μαντρότοιχο.

– Τι βιάζεσαι, καλή μου; Τώρα που ετοιμαζόμουν να κατέβω να κουβεντιάσουμε λιγάκι, να έρθουν και τα σκυλιά να τα πούμε σαν καλοί φίλοι τώρα που κλείσανε τα ζώα συμφωνία!

– Ξέρεις, τα σκυλιά μπορεί να μην έμαθαν ακόμα για τη συμφωνία των ζώων...

Και η κυρα-Αλέπω είχε ήδη φτάσει τρέχοντας στη γωνία του δρόμου...

– Καημένη Αλέπω! **Και οι μεγαλύτεροι ψεύτες την παθαίνουν συχνά από τα ψέματά τους!** Κικιρίκου!

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε τον μύθο

%Mythospsematafox%